

Helga Zepp-LaRouche responderer til den tyske finansminister Schäubles krav om en Marshallplan til løsning af flygtningekrisen

24. januar 2016 – Fuldstændig uventet for de fleste brugte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble lejligheden som deltager på diskussionspanelet om »Europas fremtid« på det Økonomiske Verdensforum i Davos, Schweiz den 21. jan. til at foreslå, at en »koalition af de villige« skulle investere »milliarder« i udviklingen af Mellemøsten og Afrika. Dette kommer mindre end en uge efter Zepp-LaRouches seneste artikel om spørgsmålet, med overskriften: **»Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan!«**.

Vi må »investere milliarder i disse områder« for at dæmme op for strømmen af folk, der flygter til Europa, sagde Schäuble. »Vi behøver en Marshallplan for de områder, der er ved at blive ødelagt«, erklærede han. Og i betragtning af, at en række europæiske lande har nægtet at acceptere påtvungne kvoter af flygtninge, foreslog han en »koalition af de villige« til at finansiere en udviklingsplan og lovede støtte fra Tyskland. Han erklærede sig endda enig med den græske premierminister Tsipras i, at de ville være skamfuldt for Europa at forvandle sig til et »fæstning« og nægte de mennesker, der befinder sig uden for grænserne, adgang.

Stifter af Schiller Institutet Helga Zepp-LaRouche har længe foreslået et initiativ i lighed med Marshallplanen for Sydvestasien og Afrika, og hun er medforfatter af en **EIR-**

Specialrapport om projektet for Verdenslandbroen, der inkluderer netop disse områder. I en artikel med et internationalt overblik, skrevet 22. jan., («Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen!») spørger hun, hvad man skal mene om den tyske finansministers tilsyneladende pludselige skift i dette spørgsmål: At netop Schäuble, super-europæeren og bankernes mand og Trojkaens nedskæringsfortaler, pludselig skulle have åbnet sit hjerte for disse staters udvikling? Allerede Henrik IV forsvarede det synspunkt, at, for den gode sags skyld behøvede ikke alle at være motiveret ud fra de højeste idealer; for at opnå målet kræves der hos mange også, at deres egen skjorte brænder. For Schäuble ved, at, uden Schengen – aftalen om at ophæve grænsekontrol inden for EU – ingen euro, og uden euro, intet EU. Eftersom der ikke er nogen solidaritet i EU, er det bedre ikke at udøve pres, der blot gør nederlaget for Lissabontraktatens EU endnu mere åbenlyst, men blot forlade sig på 'de villige'«.

Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin artikel med at understrege betydningen af den kinesiske præsident Xi Jingpings nylige besøg i Mellemøsten og hans tilbud om, at disse lande kan gå med i politikken med den Ny Silkevej. Og det på et tidspunkt, hvor det overforgældede finanssystem har kurs mod et nyt kæmpekrak. Som finansminister er Schäuble udmærket klar over dette. Hvis han derfor er seriøs mht. en Marshallplan for Mellemøsten og Afrika, må han promovere Glass/Steagall-reformer i hele Europa, som den eneste måde, hvorpå en reglementeret afskrivning af den giftige gæld og en udvikling af realøkonomien kan organiseres.

Dette er, slutter Helga Zepp-LaRouche, prøven, der skal vise, om Saul virkelig har konverteret til Paulus.